

แนวทางการส่งเสริมทักษัณคติเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรม การแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงาน แบบอิสระในจังหวัดชลบุรี¹

លេខប្រចាំឆ្នាំ នៃទិន្នន័យ

ឧបក្រិតយេវ

งานศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติ และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมทัศนคติเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี โดยเป็นการศึกษาผ่านการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารวิจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นบุคลากรในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี จำนวน 75 ท่าน วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์หลักพันธ์ และการวิเคราะห์ความถดถ卜อยพหุคุณแบบเส้นตรง

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB) และทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC) เป็นปัจจัยทัศนคติที่มีความสัมพันธ์และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (KSB) ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี

คำสำคัญ: ทัศนคติ พฤติกรรมการแม่งปันความรู้ โรงเรียนบริหารงานแบบอิสระ

¹ บทความนี้ปรับปรุงจากงานชื่อ “ปัจจัยทางทัศนคติที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการแม่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระ (ไม่มีการเสนอในรายงานสืบเนื่อง)” ที่เคยนำเสนอในการประชุมชื่อ พระยาวิจัย ครั้งที่ 4 วนั้นที่ 29-30 ม.ค. 2558

* นักศึกษาหลักสตรีศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบรณรงค์สถานบัน្តบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Encouragement Guidelines of Attitude, Leading to Knowledge Sharing Behavior, in Independent Hotel in Chonburi¹

Nuttaprachya Nantavisit*

Abstract

Our research has three main purposes. Firstly, we need to learn about relationship between a factor of attitudes and knowledge sharing behavior, in Independent hotels in Chonburi. Secondly, we need to learn about a factor of attitudes, leading to knowledge sharing behavior, in Independent hotel in Chonburi. Finally, we demonstrate encouragement guidelines of attitude, leading to knowledge sharing behavior, in Independent hotel in Chonburi.

We used a questionnaire to collect sample data and chose 75 staffs who work in independent hotels at Chonburi province for this quantitative research. We analyzed our sample data using statistics such as descriptive statistics, percentage, median, frequency, standard deviation, multiple correlation coefficient and linear regression. Finally, we show our results via descriptive presentation for suggesting new guidelines to many independent hotels that located in Chonburi province.

Our result shows that the factors of Attitude toward Knowledge Sharing

Keywords: Attitude, Knowledge Sharing Behavior, Independent Hotel

¹ Adapted from “The factor of attitudes, leading to knowledge sharing behavior, in Independent hotel”, which was presented at PHAYAO RESEARCH CONFERENCE 2015 in 29-30 January 2015.

* Student, Master of Arts Program in Integrated Tourism Management, The Graduate School of Tourism Management, National Institute of Development Administration.

กับสูตรปรับปรุง บันทึกวิธีการ และบอกรัก / แนวทางการส่งเสริมการคิดเห็นที่มีความรู้....

Behavior (ATB), Attitude of Subjective Norm to Knowledge Sharing Behavior (SNB) and Attitude of Perceived Behavioral Control to Knowledge Sharing Behavior (PBC) positively related with Knowledge Sharing Behavior in independent hotels that located in Chonburi province. The independent hotels must promote the factors of Attitude toward Knowledge Sharing Behavior (ATB), Attitude of Perceived Behavioral Control to Knowledge Sharing Behavior (PBC) and Attitude of Subjective Norm to Knowledge Sharing Behavior (SNB) for improving Knowledge Sharing Behavior respectively.

unlösbar

ในยุคแห่งการถือสารไว้พร้อมแคน ลิ่งต่างๆ เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ความรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก (พรธิตา วิเชียรปัญญา, 2547; กีรติ ยศยิ่งยง, 2550) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีทางด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ที่มีการแข่งขันแร้ว ความสำคัญของความรู้ก็ยิ่งเพิ่มเป็นทวีคูณ โดยเฉพาะความรู้ที่คงอยู่ในรูปแบบของประสบการณ์ในการดำเนินงานหรือองค์ความรู้ของ การแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาดที่จะนำพาองค์กรในภาคธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ (Davenport & Prusak, 1998; โชคชัย สุวัฒนกุล, 2556) ตัวความรู้นี้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด หากมีการนำไปใช้มากก็ จะยิ่งเป็นการต่อยอดและพัฒนาความรู้จากมูลค่าเดิมให้มีมากยิ่งขึ้น (Romer, 1998; ชาญชัย วงศ์ศิรสวัสดิ์, 2552) จากความสำคัญของความรู้นั้นทำให้มีเครื่องมือหนึ่งที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อที่จะนำมาใช้ร่วมรวมความรู้ พัฒนาความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่องค์กร คือ การจัดการความรู้ (Teece, 2000; ชาญชัย วงศ์ศิรสวัสดิ์, 2552) เพื่อที่จะนำเอาความรู้มาสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน รวมถึงสร้างความแตกต่างให้ตัวสินค้าและบริการขององค์กร (Drucker, 1988; Liebowitz, 2001; Perez & de Pablos, 2003; บดินทร์ วิจารณ์, 2547; อารี หลวงนา, 2548; สุวรรณ เหรี้ยวนเสาวภาคย์ จิรประภา อัครนวาร จาวรรณรณ ยอดระพัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร, 2552)

ประโยชน์สำคัญที่องค์กรจะได้จากการจัดการความรู้คือ การได้มาซึ่งความรู้ในลักษณะของประสบการณ์ในการดำเนินงานของบุคลากร โดยความรู้เหล่านี้มีความสำคัญตรงที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละบุคคล แต่ละสถานที่ แต่ละบริบทการทำงาน แต่ละอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดจากสถานการณ์จริง ไม่สามารถทำให้เห็นภาพได้จากความรู้ที่อยู่ในรูปแบบของฐานแนวคิดหรือเอกสาร (Dalkir, 2005; Keyes, 2008; ประสาสน์ นิยม, 2555; โชคชัย สุวัฒนกุล, 2556)

เมื่อทำการพิจารณาถึงหลักการสำคัญของการจัดการความรู้แล้ว จะพบว่ามีอยู่ด้วยกันหลักๆ สามกระบวนการ ได้แก่ การแสวงหาความรู้ การแบ่งปันความรู้ และการประยุกต์ใช้ความรู้ (พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547; กีรติ ยศยิ่งยง, 2550; ชาญชัย วงศ์ลิรสวัสดิ์, 2552; ประศาสน์ นิยม, 2555) จากทั้งสามกระบวนการ จะมีหนึ่งกระบวนการที่เลือกได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง นั่นคือ การแบ่งปันความรู้ เพราะการแบ่งปันความรู้จะเป็นตัวช่วยดึงเอาความความรู้ในลักษณะของประสบการณ์ในตัวบุคลากรออกมานำสู่องค์กร (Ruppel & Harrington, 2001; กีรติ ยศยิ่งยง, 2550; ประศาสน์ นิยม, 2555) ซึ่งประเด็นสำคัญของการดึงเอาความรู้ออกมานำจากตัวบุคคลนั้น จะถูกจัดด้อยในมุมมองเรื่องของพฤติกรรมของมนุษย์ (สุวรรณा วิริยะประภูร, 2555) โดยมีลักษณะที่ต้องเลือกเห็นเป็นอันดับแรก คือ เรื่องของทัศนคติ ในการที่จะสร้างทัศนคติที่ดีต่อการแบ่งปันความรู้ เพื่อนำไปสู่การแบ่งปันความรู้ด้านประสบการณ์ออกมายังความตื่นใจ เพราะจะทำให้ผู้ที่รับได้ความรู้ที่ถูกต้องและครบถ้วน (Davenport & Prusak, 1998) การแบ่งปันความรู้จึงถูกนำมาใช้เพื่อดึงเอาความรู้ออกมาก่อนท่องค์กรจะเกิดการสูญเสียความรู้เหล่านั้นไปพร้อมกับการโยกย้ายงาน หรือลาออกจากบุคลากร (Hansen, Tierney, Prokesch, Nohria, & Cerny, 2004; พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547)

โรงเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการที่มีความสำคัญอย่างมาก มีส่วนเขื่อมโยงในการสร้างรายได้ให้ธุรกิจต่างๆ มากมาย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม, 2551; มีสตรีพัชราสาด, นุกูล เครือฟู, อัครพงศ์ อันทอง, และ นิมิต นิมิตรเกียรติโภคล, 2553; สุพัตรา สร้อยเพ็ชร์, 2553) อีกทั้งขั้นตอนการดำเนินงานยังต้องพึงพาสมรรถนะและความรู้จากบุคลากรเป็นส่วนมาก (ฉัฐชรสัน พากยุจนคิลานนท์, 2554; 2555) หากแต่โรงเรียนกลับต้องเผชิญกับอัตราการเข้าออกงานของบุคลากรที่สูงถึง ร้อยละ 15-21 ซึ่งมากกว่าอัตราการเข้าออกงานที่ยอมรับได้ที่ร้อยละ 10 และมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ในประเทศไทย (ต่อจาก ประภัคранนท์, 2552; พัชรินทร์ กีรติวนิจกุล, นิตยา ทวีชพ, และวรรณวิภา จัตุชัย, 2553; สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2554; กองวิจัยตลาดแรงงาน, 2555; ปกรณ์ ลีมโยธิน, 2555; กองวิจัยตลาดแรงงาน, 2556; ศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์ iHDC, 2556) จากอัตราการเข้าออกงานที่สูงนี้ทำให้เกิดความเสี่ยงที่โรงเรียนจะสูญเสียความรู้ไปพร้อมกับการลาออกจากบุคลากร (Wickert & Herschel, 2001; Kim, Lee, Paek, & Lee, 2013; ต่อจาก ประภัคранนท์, 2552) ซึ่งปัญหาของการสูญเสียความรู้ไปพร้อมกับการลาออกจากบุคลากรนี้เนื่องในแนวรูปแบบของการบริหารงานโรงเรียนแล้วจะพบว่า เกิดความเหลื่อมล้ำในโรงเรียนที่บริหารงานแบบอิสระ กับโรงเรียนที่บริหารงานผ่านเครือโรงเรียนต่างประเทศ เช่นฝรั่งเศส หรือสัญญาจ้างบริหาร จากการเสียเปลี่ยนผ่านด้านทุน ทำให้การบริหารงานด้านต่างๆ เกิดข้อจำกัดขึ้น โดยเฉพาะด้านทรัพยากรมนุษย์หรือบุคลากรที่มักจะโดนโรงเรียนที่มีด้านทุนการบริหารสูงอย่างโรงเรียนบริหารงานผ่านเครือโรงเรียนต่างประเทศ เช่นฝรั่งเศส หรือสัญญาจ้างบริหาร ซื้อตัว ดึงตัว หรือยกย้ายโดยสมัครใจไปยังโรงเรียนที่สามารถให้ค่าตอบแทนได้สูงกว่า โรงเรียนบริหารงานแบบอิสระ หรือโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก (Wickert & Herschel, 2001; Yang, 2004, 2007, 2010; Kim, Lee, Paek, & Lee, 2013) ซึ่งลักษณะของการหมุนเวียนแหล่งงานนี้เองที่ทำให้องค์กรธุรกิจโรงเรียนนั้นประสบกับลิ่งที่แทบจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวขององค์กรธุรกิจโรงเรียนอย่างหลีกหนีไม่ได้ นั่นคือ การมีอัตราการเข้าออกงานของบุคลากรที่สูง ซึ่งลักษณะดังกล่าวในส่วนของผลให้โรงเรียนหลายๆ โรงเรียนต้องประสบกับภาวะการสูญเสียความรู้ และต้นทุนที่สูงจากการที่ต้องทำการฝึกอบรมพนักงานใหม่ออยู่บ่อยครั้ง จากปัญหาเหล่านี้ทำให้โรงเรียนบริหารงานแบบอิสระเป็นโรงเรียนมีความต้องการการแบ่งปันความรู้ที่จะสามารถเก็บเอาความรู้ของบุคลากรของโรงเรียนไว้ให้ได้ก่อนการสูญเสียจะเกิดขึ้น รวมทั้งนำพาการรับการความรู้ของโรงเรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะสร้างการบริการและการบริหารงานโรงเรียนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนั่นเอง (Yang & Wan, 2004; Hallin & Marnburg, 2008; Kim & Lee, 2010, 2013; Kim et al., 2013)

พั้นนี้ในประเทศไทยเมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดแล้วจะเห็นว่าชลบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีจำนวนโรงเรียนมากเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศและเป็นอันดับที่ 2 ในกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวหลักของ

ฉบับประชุม บันทึกสากล แบบเบ็ดเตล็ด / แนวทางการส่งเสริมทัศนคติเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้....

ไทยอย่าง กรุงเทพฯ เชียงใหม่ และภูเก็ต (มิ่งสรรพ์ ขาวสาด และคณะ, 2553; สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555; กรมการปกครอง, ม.ป.ป.) รวมทั้งมีอัตราการเข้าอุปกรณ์ของบุคลากรโรงเรียนในจังหวัดที่ค่อนข้างสูงและมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นจากอัตราการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น เพราะจำนวนโรงเรียนที่เพิ่มขึ้นของจังหวัดในแต่ละปี (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2553; สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) รวมทั้งจากตำแหน่งงานที่ว่างในอุตสาหกรรมโรงเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในปีที่ผ่านมา (สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี, 2554, 2555, 2556) อาจจะทำให้เกิดการซื้อตัวหรือยกย้ายงานไปยังโรงเรียนที่มีค่าตอบแทนที่มากกว่าอย่างรุนแรงมากขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้โรงเรียนที่มีการบริหารงานแบบอิสระจำนวน 308 โรงเรียนที่มีอยู่ในจังหวัด (กรมการปกครอง, ม.ป.ป.) ต้องแบกรับความเสี่ยงจากการสูญเสียทั้งบุคลากร และความรู้ที่อยู่ในรูปแบบของประสบการณ์ของบุคลากรไปพร้อมกับการลาออก ยกย้ายงาน หรือถูกซื้อตัว มา กว่าโรงเรียนที่บริหารงานในรูปแบบอื่น

เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับปัญหาและความสำคัญดังกล่าว การศึกษาถึงปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี จะทำให้ทราบว่าปัจจัยทัศนคติใดบ้างที่มีความสัมพันธ์และจะส่งผลต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี อันจะเป็นประโยชน์ต่อไปในการหาแนวทางที่จะทำการส่งเสริมทัศนคติที่จะนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ขึ้นในบุคลากรของโรงเรียนที่บริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี รวมไปถึงเอื้ออำนวยต่อการทำการจัดการความรู้เพื่อนำพาองค์กรโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี ไปสู่ความสำเร็จ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติและพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมทัศนคติเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี

ข้อบエตของงานวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ ขอบเขตเชิงเนื้อหาที่ทำการศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และขอบเขตเชิงประชากรที่ทำการศึกษาเฉพาะบุคลากรในโรงเรียนวิทยาลัยชั้นนำของประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้
 2. ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้
 3. ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

การทบทวนคณิตศาสตร์เบื้องต้น

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะคณิตที่ส่งผลต่อพัฒนาระบม

การศึกษาเรื่องทัศนคตินั้นถือได้ว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาพฤติกรรมในตัวบุคคล (ลินดา เพ่งสุวรรณ, 2550) ซึ่งในประเด็นของการเกิดพฤติกรรมจากทัศนคตินั้น ได้ถูกกล่าวถึงในงานของ ชัยพุกษ์ อัยยะภาคย์ (อ้างถึงใน ลินดา เพ่งสุวรรณ, 2550) ว่ามีด้วยกันอยู่ 4 ลักษณะ คือ 1) ความรู้สั่งผลให้เกิดทัศนคติซึ่งนำไปสู่การเกิดพฤติกรรม 2) ความรู้และทัศนคติ มีผลลัพธ์พันธ์ซึ่งกันและกันโดยส่งผลให้เกิดพฤติกรรมตามมา 3) ความรู้และทัศนคติ ต่างก็ทำให้เกิดพฤติกรรมโดยที่ความรู้และทัศนคติไม่จำเป็นต้องมีความลับพันธ์กัน และ 4) ความรู้ทำให้เกิดพฤติกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีทัศนคติเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต้านความรู้ฝั่งทางอ้อม ซึ่งทั้ง 4 ลักษณะนี้จะเห็นถึงวิศวกรรมของความลับพันธ์ที่ทัศนคติจะนำมาซึ่งการเกิดพฤติกรรมเสมอไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของกระบวนการเกิดพฤติกรรมก็ตาม

จากการบททวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้สามปัจจัยทางทัศนคติที่จะนำไปสู่การเกิดพฤติกรรม ได้แก่ ทัศนคติต่อพฤติกรรม ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติ และทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทั้งสามปัจจัยนี้มีขอบเขตที่สามารถนำมาใช้ในการทำงานและอธิบายพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง จึงทำให้มีการประยุกต์ใช้ในงานศึกษาพฤติกรรมต่างๆ อย่างหลากหลาย รวมไปถึงพัฒนาระบบการแม่งปั้นความรู้ เช่นกัน ดังตารางที่ 1

กนจูปรัชญา บันกทีวิสทร์ และโภคชัย สุเวชวัฒนกุล / แนวการการส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้.....

ตารางที่ 1 ปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

ผู้แต่ง	ตัวแปร		
	01	02	03
วิจิตพัฒน์ พิชญาราดาพงศ์ (2548)	✓	✓	✓
ไซค์ชัย ปันเนก (2550)	✓	✓	
วงศ์สิ่ง ทากัง (2551)	✓	✓	✓
จากรุวรรณ วิทยาจารีพนุลย์ (2552)	✓	✓	✓
Ryu, Ho, and Han (2003)	✓	✓	✓
Lin and Lee (2004)	✓	✓	✓
Bock, Zmud, Kim, and Lee (2005)	✓	✓	✓
Hopple and Orhun (2006)	✓	✓	✓
Cho, zheng Li, and Su (2007)	✓	✓	✓
รวม	9	9	8

หมายเหตุ : 01 = ทัศนคติต่อพฤติกรรม, 02 = ทัศนคติต่อการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติ, 03 = ทัศนคติต่อการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

จากตารางทำให้เห็นถึงการนำเอาทั้งสามตัวบ่งชี้มาใช้ในการหาความสัมพันธ์ หมาย หรือ อธิบายความตั้งใจและพฤติกรรมในการแบ่งปันความรู้ของบุคคล ว่ามีผู้ทำการศึกษาไว้ไม่ว่าจะ ภายในประเทศไทยหรือต่างประเทศ ซึ่งตัวแบ่งทัศนคติต่อพฤติกรรมนั้นสามารถที่จะนำมาหาค่า ความสัมพันธ์ หรือค่าพยากรณ์ตัวแปร หรือค่าอิทธิพลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งตัวแบ่ง ทัศนคติการคัดอยดตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติ และทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการ ควบคุมพฤติกรรมกี เช่นเดียวกันที่การหาค่าความสัมพันธ์ หรือค่าพยากรณ์ตัวแปร หรือค่าอิทธิพลใน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องล้วนสามารถนำมาหาค่าได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

งานของชาญชัย วงศ์สิรสวัสดิ์ (2552) และ Petersen และ Poulfelt (2002) ได้มีการแยกพฤติกรรมของการแบ่งปันความรู้ไว้อย่างเป็นรูปแบบหรือหมวดหมู่อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย มีทั้งสิ้น 6 รูปแบบ คือ การเก็บสะสมความรู้ การเผยแพร่ความรู้ การจัดแสดงความรู้ การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการใช้ความรู้ร่วมกัน โดยทั้ง 6 รูปแบบนี้สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อถอดรหัสพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปกิจกรรมการแบ่งปันความรู้ที่ถูกนำมาใช้ด้วยพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในงานวิจัย

ผู้แต่ง	กิจกรรมการแบ่งปันความรู้					
	01	02	03	04	05	06
โชคชัย ปั้นเทศ (2550)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ชาญชัย วงศ์สิรสวัสดิ์ (2552)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
จากรุวรรณ วิทยาจารไพณุลย์ (2552)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ประคำาน์ นิยม (2555)			✓	✓	✓	✓
Petersen and Poulfelt (2002)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Bock and Kim (2002)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Kim and Lee (2006)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Al-Alawi et al. (2007)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Hsu et al. (2007)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	4	8	9	9	9	9

หมายเหตุ : 01 = การเก็บสะสมความรู้, 02 = การเผยแพร่ความรู้, 03 = การจัดแสดงความรู้, 04 = การถ่ายทอดความรู้, 05 = การแลกเปลี่ยนความรู้, 06 = การใช้ความรู้ร่วมกัน

จากตารางจะเห็นถึงตัวแปรด้านพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในลักษณะของตัวแปรตามที่ถูกนำมาใช้ในงานวิจัยต่างๆ ในการศึกษาความสัมพันธ์หรือการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้กับปัจจัยต่างๆ เพราะจะนั้น ในงานศึกษาครั้งนี้ จึงใช้หลักการในการทำพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ดังกล่าวเป็นแนวทางในการที่จะหาความสัมพันธ์ของปัจจัยทัศนคติกับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ รวมทั้งแสดงว่าปัจจัยทางทัศนคติใดบ้างที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การจัดการความรู้และการแบ่งปันความรู้ในองค์กรธุรกิจโรงเรียน

ความรู้ในองค์กรธุรกิจโรงแรมนั้นส่วนใหญ่เป็นลิสต์ที่ไม่สามารถจับต้องได้ และส่วนใหญ่มีการมุ่งไปที่การให้บริการกับลูกค้าที่มาใช้บริการเลี้ยงเป็นส่วนใหญ่ (มักจะพิจารณาในแง่ของนวัตกรรมการบริการ) โดยเมื่อเป็นการดำเนินงานในระยะยาวแล้วประเด็นสำคัญก็คือ การที่โรงแรมจะต้องสูญเสียส่องลิง்ไปพร้อมๆ กันเมื่อมีการจาก นั่นคือบุคลากรและความรู้ของบุคลากรโดยที่พากษา ยังไม่ทันที่จะได้ส่งต่อหรือส่งมอบความรู้เหล่านั้นให้กับโรงแรม ซึ่งลิงเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นกับโรงแรมที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือโรงแรมบริหารงานแบบอิสระที่ไม่ได้มีการเข้ามาดูแลจากมืออาชีพอย่างโรงแรมที่บริหารงานโดยเครือ เฟรนไชน์ หรือสัญญาจ้างบริหาร (Wickert & Herschel, 2001; Yang, 2004, 2007; 2010; Kim et al., 2013) โดยเมื่อมองถึงการแบ่งแยกกันได้ และความแตกต่างในคุณลักษณะขององค์กรธุรกิจโรงแรมและการบริการแล้ว จะพบว่าหากบุคลากรไม่มีการแบ่งปันหรือถ่ายทอดความรู้ของพากษาจากความเต็มใจแล้ว เมื่อต้องมาเผชิญกับอัตราการเข้า-ออกงานที่สูง อาจทำให้โรงแรมต้องประสบกับการสูญเสียในศักยภาพหรือภูมิปัญญาในการดำเนินงานของทรัพยากรมนุษย์ไปในที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่ผลกระทบต่อการให้บริการลูกค้าในอนาคตได้ (Wickert & Herschel, 2001; Kim et al., 2013) เพราะฉะนั้นแล้วหากว่าบุคลากรของโรงแรมมีการร่วมกันแบ่งปันประสบการณ์และความรู้จากการดำเนินงานของพากษาให้กับโรงแรมแล้ว ก็จะทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานโดยรวมขององค์กรดีขึ้น

โดยจากการทบทวนวรรณกรรมในงานของ Yang (2004) ได้แสดงให้เห็นจากการยกตัวอย่างโรงแรมในเครือ Marriott และโรงแรม Ritz Carlton ว่าการแบ่งปันความรู้สามารถที่จะทำให้การดำเนินงานและทำให้การจัดการความรู้ของโรงแรมมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งทั้งสองโรงแรมได้รับผลลัพธ์ในทางที่ดีต่อการจัดการความรู้ที่มีการแบ่งปันความรู้เข้ามาเกี่ยวข้อง (“A Problem Shared: Following in The Footsteps of Marriott and Ritz Carlton,” 2005; Kim et al., 2013)

ไม่เท่านั้นในงานของ Yang (2004) ผลการศึกษาของเขายังแสดงให้เห็นถึงบริบทเรื่องของการจัดการความรู้และการแบ่งปันความรู้ของโรงแรมในเครือ Marriott และโรงแรม Ritz Carlton ที่บุคลากรมีความกังวลที่จะต้องทำการแบ่งปันทักษะการดำเนินงานของตนเองในการจัดการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้นภายในโรงแรมของตนเอง รวมไปถึงแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาในโรงแรมของตนเอง โดยมีการอธิบายรายละเอียดว่าการแบ่งปันเรื่องราวต่างๆ ของบุคลากรในโรงแรมส่วนใหญ่นั้นจะอยู่ในรูปแบบของการสนทนากันอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งจะเกิดขึ้นในเวลาที่ว่างจากการทำงาน โดยเรื่องที่ทำการสนทนาก็จะเกี่ยวกับรูปแบบและลักษณะการทำงานของหัวหน้างาน และทัศนคติของผู้ใช้บริการ โดยจากงานวิจัยยังพบว่า เหล่าบุคลากรจะไม่ค่อยทำการแบ่งปัน

ความรู้มากเท่าไหร่นัก เว้นเสียแต่ว่าพากษาจะได้รับมอบหมายให้ทำการสอนงานแก่พนักงานใหม่ รวมไปถึงพากษาจะยินดีแบ่งปันสิ่งที่เป็นการเชื่อมโยงพากษากับสภาพแวดล้อมภายนอก โรงแรมและความเคลื่อนไหวใหม่ๆ ของคู่แข่ง ในขณะที่บางส่วนก็จะมุ่งเน้นไปในเรื่องการเสริมในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงาน นอกจากนั้นในงานยังชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการ ความรู้และการแบ่งปันความรู้ของหัวหน้างาน หรือหัวหน้าฝ่ายที่จะทำการสอนงานต่อเมื่อได้รับ ข้อกำหนด หรือพึงพอใจความไม่ถูกต้อง หรือขั้นตอนการทำงานที่ไม่เหมาะสมของลูกน้อง

สุดท้ายเมื่อทำการพิจารณาถึงลักษณะของแรงงานในองค์กรธุรกิจโรงแรมที่มีอัตราการเข้าออกงานสูงแล้ว ก็จะพบว่าการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงแรมมีความจำเป็นอย่างมากในการนำมาเป็นเครื่องมือเพื่อที่จะเก็บความรู้ของบุคลากรของโรงแรมไว้ก่อนจะสูญเสียไป รวมทั้งเป็นกระบวนการที่จะนำพาการจัดการความรู้ของโรงแรมให้เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อเป็นการลดต้นทุนที่สูงจากการที่ต้องทำการฝึกอบรมบ่อยครั้งให้พนักงานใหม่ด้วย (Yang & Wan, 2004; Hallin & Marnburg, 2008; Kim & Lee, 2010, 2013; Kim et al., 2013)

ស្តុប

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติที่ล่อลวงต่อพุทธิกรรมและแนวคิด
เกี่ยวกับพุทธิกรรมการแบ่งปันความรู้ สามารถทำให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ถูกนำมาใช้ใน
การหาค่าความสัมพันธ์ หรือค่าพยากรณ์ตัวแปร หรือค่าอิทธิพลในงานต่างๆ อย่างหลากหลายบริบท
และมีความใกล้เคียงกับงานชิ้นนี้ ซึ่งผลของการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ พบว่า ตัวแปร
ทั้งสามสามารถที่จะนำมาหาค่าความสัมพันธ์ หรือค่าพยากรณ์ตัวแปร หรือค่าอิทธิพลได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งต่อมาเมื่อมีการทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อ การจัดการความรู้และการแบ่งปัน
ความรู้ในองค์กรธุรกิจโรงแรม ทำให้พบว่าการแบ่งปันความรู้เปรียบเสมือนพื้นเพื่อสำคัญในการ
ขับเคลื่อนการดำเนินการจัดการความรู้อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาการสูญเสียความรู้ การลดต้นทุนที่
สูงจากการที่ต้องทำการฝึกอบรมเบื้องครั้งให้พนักงานใหม่ และนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการ
ให้การบริการลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการกับทางโรงแรมได้ จากข้อดันพงของความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงนำ
ไปสู่การตั้งสมมติฐานงานการชิ้นนี้ที่มี บริบทของงานที่เป็นโรงแรมบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี

น้ำสูปรัชญา บันกอกวิสทาร์ และโซโนเซย สุเวชวัฒนกุล / แนวการทำงานส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อกราโน้ตให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงบ้านความรู้.....

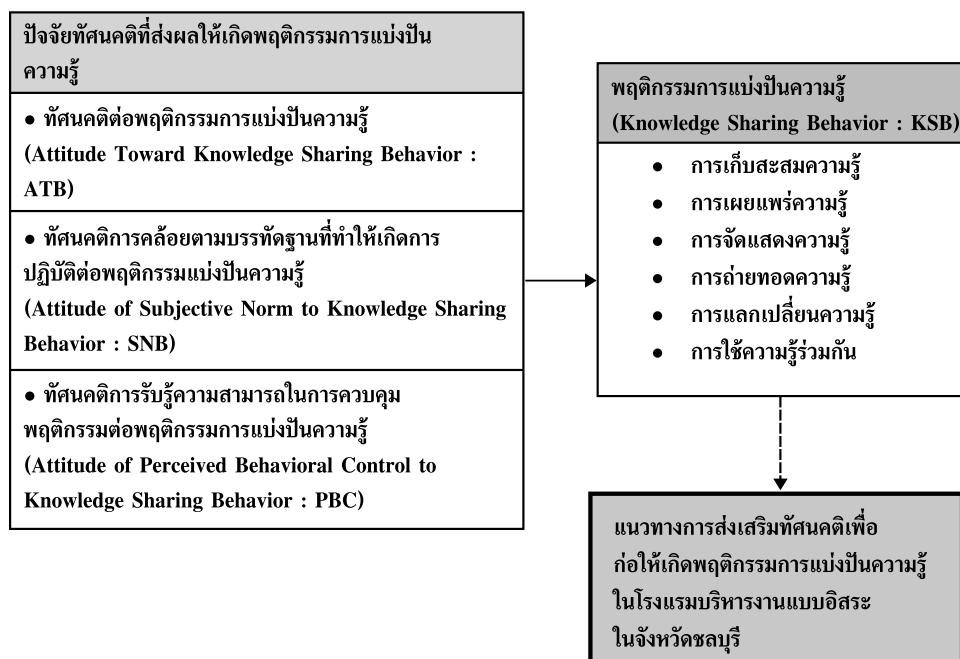
ວຽກຄານວິຈີ

การดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผ่านวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรในโรงเรียนที่บริหารงานแบบอิสระ โดยสร้างขึ้นจากการบททวนวรรณกรรมไว้มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และบริบทของงานวิจัยชิ้นนี้ โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

การอุปนิสัยในงานวิจัย

จากการบททวนวรรณกรรมในเอกสารทางวิชาการ ตำรา รายงาน แนวคิด รวมทั้งศึกษา
บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม รวมถึงพฤติกรรม
การแบ่งปันความรู้ สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมทัศนคติเพื่อ ก่อให้เกิดพฤติกรรมการ
แบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม หมายถึง ปัจจัยทางความรู้สึกนึกคิดของบุคลากร ต่อสิ่งต่างๆ ที่สามารถรับรู้ได้ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ปัจจัย ได้แก่

- ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (Attitude Toward Knowledge Sharing Behavior : ATB) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคลากรที่มีต่อการแบ่งปันความรู้ ซึ่งส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการปฏิบัติผลติกรรมการแบ่งปันความรู้

- ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (Attitude of Subjective Norm to Knowledge Sharing Behavior : SNB) หมายถึง การรับรู้ถึงบุคคลที่ตนเห็นเป็นแบบอย่างและสังคมรอบข้าง ให้ความสำคัญและสนับสนุนให้เกิด พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแนวโน้มในการเพิ่มพูติกรรมการแบ่งปันความรู้

- ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (Attitude of Perceived Behavioral Control to Knowledge Sharing Behavior : PBC) หมายถึง การรับรู้ของบุคลากรว่าตนเองมีความสามารถเพียงพอหรือไม่ที่จะปฏิบัติหรือควบคุมพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

โดยนิยามเชิงปฏิบัติการทั้งสามปัจจัยในส่วนนี้ได้ถูกตีความหมายมาจากการของ ฐิติพัฒน์ พิชญาราดาพงศ์ (2548) โชคชัย ปั้นเทศ (2550) วงศ์ ท้าช้าง (2551) จารวรรณ วิทยาจาริ่วนุลย์ (2552) Ryu Ho และ Han (2003) Lin และ Lee (2004) Bock Zmud Kim และ Lee (2005) Hopple และ Orhun (2006) และ Cho zheng Li และ Su (2007) รวมทั้งจากหลักของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (1991, 2002) ที่เคยได้ทำการศึกษาไว้ เพื่อให้มีความหมายคล้ายๆกับเรื่องทักษะการศึกษานี้

พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing Behavior : KSB) หมายถึง การกระทำการแบ่งปันความรู้ของบุคคลการไปยังเพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 6 กิจกรรม ได้แก่

- การเก็บสะสมความรู้ (KSBks) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการดำเนินการให้บริการ และการดำเนินงานในโรงพยาบาลที่เกิดขึ้นในการทำงานของตัวบุคลากรเอง ไปไว้ในแหล่งที่ง่ายต่อการค้นคว้ามาใช้ในเพื่อนร่วมงาน

- การเผยแพร่ความรู้ (KSBD) หมายถึง การส่งผ่านข้อมูลการดำเนินการให้บริการ และการดำเนินงานในโรงเรียนที่เกิดขึ้นในการทำงานของตัวบุคลากรเอง ไปยังเพื่อนร่วมงาน

กนจูปรัชญา บันกทีวิสทร์ และโภคชัย สุเวชวัฒนกุล / แนวการการส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้.....

- การจัดแสดงความรู้ (KSBke) หมายถึง การนำเสนอทักษะความสามารถ การจัดการงานโรงเรียนของตัวบุคลากรเองให้มีความเด่นชัด และง่ายต่อการสังเกตเห็นของเพื่อนร่วมงาน ผ่านช่องทางต่างๆ ในองค์กร

- การถ่ายทอดความรู้ (KSBkt) หมายถึง การส่งต่อข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการ
ทำงานจริงๆ ที่ตัวบุคคลการเรองได้มาจากการเสาะหาความรู้ด้วยวิธีต่างๆ ไปยังเพื่อนร่วมงาน

- การแลกเปลี่ยนความรู้ (KSBkex) หมายถึง การที่เหล่านักการต่างฝ่ายต่างแบ่งปันข้อมูล หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานในโกรgram

- การใช้ความรู้ร่วมกัน (KSBkc) หมายถึง การที่เหล่าบุคลากรเชื่อมโยงความรู้ที่
แต่ละคนมี และนำความรู้ที่เชื่อมโยงเหล่านั้นมา_r่วมกันใช้ในการให้บริการหรือดำเนินงานใน
จริงธรรม

โดยนิยามเชิงปฏิบัติการทั้งหมดกิจกรรมของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในส่วนนี้ได้ถูกตีความหมายมาจากการของ ชาลูชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2552) และ Petersen และ Poulfelt (2002) เพื่อให้มีความหมายสมกับบริบทของการศึกษานี้

โปรแกรมบริหารงานแบบอิสระ หมายถึง โปรแกรมที่เจ้าของบริหารงานเองโดยไม่มีการเข้าร่วมในลักษณะเครือข่ายหรือลักษณะเฟรนไชน์จากต่างประเทศ หรือไม่ได้มีการจ้างบริษัทรับบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมมาดำเนินการแทน ที่ขึ้นทะเบียนโดยกรมการปกครองในเขตจังหวัดคลุ่มน้ำ

บุคลากร หมายถึง พนักงาน หรือบุคคลที่ทำงาน หรือดำเนินงานที่มีตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในโรงพยาบาลรัฐงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี ที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยในอุตสาหกรรมโรงพยาบาลนานกว่า 2 ปี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานศึกษาครั้งนี้ ประชากรเป็นบุคลากรในโรงพยาบาลในแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี และกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรในโรงพยาบาลในแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี ที่มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมโรงพยาบาลไม่น้อยกว่า 2 ปี ซึ่งไม่ทราบจำนวนของประชากรที่ແນ່ذดจากอัตราการเข้าองค์กรที่สูง โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทำในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากรหรือไม่สามารถนับจำนวนได้ ผ่านการใช้สูตรของ Cohen (1988) ที่

$$n = \frac{\lambda}{f^2}$$

โดย น แพน สัตส่วนของประชารที่ผู้จัดต้องการจะถ่ม

λ แทน ค่าที่ได้จากการเปิดตาราง λ table โดยการกำหนดค่า Power ค่าระดับนัยสำคัญ (α) และจำนวนตัวแปรทำนายที่ศึกษาในงานในที่นี้คือ กำหนดค่า Power ที่ 0.95 ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่ 0.05 และจำนวนตัวแปรของที่ใช้ในงานศึกษาครั้งนี้ 3 ตัวแปร จะได้ค่า λ เท่ากับ 18.3366

f^2 แทน ค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size หรือ ES) ที่นำมาจากค่า Effect Size ของงานที่มีลักษณะปัจจัยในงานศึกษาเหมือนกันรวมไปถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกับงานชิ้นนี้ นำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อให้ได้ค่า Effect Size ของงานชิ้นนี้ คือ 0.244488

$$\text{เมื่อแทนค่าตามสูตรของ Cohen จะได้ } n = \frac{18.3366}{0.244488} = 75 \text{ หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง } \text{เท่ากับ } 75 \text{ ตัวอย่าง}$$

การสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากงานศึกษาครั้งนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรในโรงพยาบาลในจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่ทราบจำนวนของประชากรที่แน่นัดจากอัตราการเข้าออกงานที่สูง งานวิจัยชิ้นนี้จึงเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อ式ทัยหลักความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างมากกว่า 1 วิธี หรือการเลือกตัวอย่างแบบผสมผสาน เพื่อการได้มาซึ่งตัวแทนประชากรที่ดี

ชิ้นที่ 1 การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเก็บข้อมูล เอกพากบุคลากรที่ทำงานในโรงพยาบาลในจังหวัดชลบุรี ที่มีประสบการณ์ใน อุตสาหกรรมโรงแรมไม่น้อยกว่า 2 ปี เท่านั้น

ชิ้นที่ 2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดให้เก็บเฉพาะ โรงพยาบาลที่มีการบริหารงานแบบอิสระ จำนวน 5 ที่ ที่ละ 15 ตัวอย่าง

ชิ้นที่ 3 การเลือกตัวอย่างแบบตามลักษณะหรือแบบบังเอิญ (Convenient or Accidental Sampling) โดยเก็บแต่ละที่ให้ครบจำนวนตัวอย่างของบุคลากรในโรงพยาบาลในจังหวัดชลบุรี

เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะคณิต และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ของบุคลากร ในโรงพยาบาลในจังหวัดชลบุรี ซึ่งได้มีการตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้สูตร IOC หากค่าเฉลี่ยต้นนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และหากค่าความเชื่อมั่นจากการนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทำการทดสอบกับกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างวิจัย แล้วจึงนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Coefficient Alpha) ของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของทั้งแบบสอบถามเท่ากับ 0.908 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลfaที่ได้มีค่าเกิน 0.70 ซึ่งถือว่ายอมรับได้ดีในการเก็บข้อมูลต่อไป

น้ำสูปรัชญา บันกอกวิสทาร์ และโซโนเซย สุเวชวัฒนกุล / แนวการทำงานส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อกราโน้ตให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงบ้านความรู้.....

ผลการวิจัย

คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ			5. ระดับพนักงาน		
หญิง	43	57.3	แผนกปฏิบัติงาน	58	77.3
ชาย	32	42.7	ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป	11	14.7
			ผู้จัดการทั่วไป	6	8.0
			แผนกสนับสนุนการปฏิบัติการ	0	0
2. อายุ			6. หน่วยงาน		
28-37 ปี	33	44.0	ฝ่ายบริการห้องพัก	24	32.0
18-27 ปี	23	30.7	ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม	21	28.0
38-47 ปี	15	20.0	ฝ่ายการเงิน/จัดซื้อ/บัญชี	12	16.0
48 ปีขึ้นไป	4	5.3	ฝ่ายการตลาดและการขาย	8	10.7
			ฝ่ายวิศวกรรมและบำรุงรักษา	6	8.0
			ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์	4	5.3
3. สถานภาพ			7. ประสบการณ์การทำงานรวมทั้งสิ้นในสายอาชีพงานโรงแรม		
โสด	38	50.7	2-10 ปี	45	60.0
สมรส	24	32.0	11-20 ปี	24	32.0
ไม่ประสงค์เปิดเผยสถานภาพ	13	17.3	21-30 ปี	6	8.0
			31 ปีขึ้นไป	0	0
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด			8. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงแรมปัจจุบันรวมทั้งสิ้น		
ปริญญาตรี	34	45.3	0-5 ปี	35	46.7
มัธยมศึกษา/ปวช.	18	24.0	6-10 ปี	21	28.0
ปวส./ปวท./อนุปริญญา	14	18.7	11-15 ปี	11	14.7
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	9	12.0	16 ปีขึ้นไป	8	10.7

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากรของโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี ออกมากเป็นค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ดังนี้

- 1) คุณลักษณะด้านเพศ พนว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 และเพศชายจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7

2) คุณลักษณะด้านอายุของบุคลากร พนว่า ส่วนใหญ่บุคลากรอยู่ในช่วงอายุ 28-37 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ลำดับต่อมา อยู่ในช่วงอายุ 18-27 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ต่อมา อยู่ในช่วง 38-47 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และส่วนน้อยอยู่ในช่วง 48 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

3) คุณลักษณะด้านสถานภาพ พนว่า บุคลากรส่วนใหญ่อยู่ในสถานะ โสด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ลำดับต่อมา คือ สถานะ สมรส จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และมีผู้ไม่ประสงค์จะเปิดเผยสถานภาพจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

4) คุณลักษณะด้านวุฒิการศึกษาสูงสุด พนว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ที่ปริญญาตรีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 ลำดับต่อมาคือ มัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ลำดับต่อมาคือ ปวส./ปวท./อนุปริญญา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12

5) คุณลักษณะด้านระดับพนักงาน พนว่า บุคลากรส่วนใหญ่อยู่ในระดับแผนกปฏิบัติงานจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 ลำดับต่อมาคือ ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และ ผู้จัดการทั่วไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8

6) คุณลักษณะด้านหน่วยงาน พนว่า บุคลากรส่วนใหญ่อยู่ฝ่ายบริการห้องพัก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ลำดับต่อมา คือ ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ต่อมา คือ ฝ่ายการเงิน/จัดซื้อ/บัญชี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ต่อมา คือ ฝ่ายการตลาดและการขาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ต่อมา คือ ฝ่ายวิศวกรรม และบำรุงรักษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และอยู่ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

7) คุณลักษณะด้านประสบการณ์การทำงานรวมทั้งสิ้นในสายอาชีพงานโรงแรม พนว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานรวมทั้งสิ้นในสายอาชีพงานโรงแรมอยู่ในช่วง 2-10 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ต่อมาคือ ช่วง 11-20 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และช่วง 21-30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8

กนจูปรัชญา บันกทีวิสทร์ และโภคเชษฐ์ สุเวงวัฒนกุล / แนวการการส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้.....

8) คุณลักษณะด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปัจจุบันในจังหวัดชลบุรีรวมทั้งลืน พนงว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปัจจุบันรวมทั้งลืน อายุในช่วง 0-5 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ต่อมาคือ ช่วง 6-10 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ต่อมา คือ ช่วง 11-15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และช่วง 16 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

การวิเคราะห์ปัจจัยทัศนคติ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแม่งปืนความรู้

ปัจจัยทัศนคติ	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น
a) ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้	4.02	0.52	มาก
b) ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้	3.86	0.58	มาก
c) ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้	4.03	0.53	มาก
รวม	3.97	0.50	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้อยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ c) ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อยู่ในลำดับหนึ่งโดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($M = 4.03$) รองลงมาคือ a) ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ($M = 4.02$) และ b) ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ($M = 3.86$) ตามลำดับ

ກາຮ່າງວິເຄຣະທີ່ພຸດຕິກຣມກາຮ່າງແບ່ງປັນຄວາມຮູ້

ຕາරັງທີ 5 ດ່າເນັ້ນຢືນ ແລະ ສ່ວນເບື່ອງເບີນມາຕຽບຮ່າງ ຮະດັບຄວາມຄິດເຫັນເກື່ອງກັນແນວໂນມກາຮົດ
ພຸດຕິກຣມກາຮ່າງແບ່ງປັນຄວາມຮູ້

ພຸດຕິກຣມກາຮ່າງແບ່ງປັນຄວາມຮູ້	M	S.D.	ຮະດັບຄວາມຄິດເຫັນ
d) ກາຮົດເກີບສະສົມຄວາມຮູ້	3.86	0.63	ມາກ
e) ກາຮົດເພຍແພວ່າຄວາມຮູ້	4.05	0.61	ມາກ
f) ກາຮົດຈັດແສດງຄວາມຮູ້	3.71	0.70	ມາກ
g) ກາຮົດຄ່າຍທອດຄວາມຮູ້	3.87	0.63	ມາກ
h) ກາຮົດແລກປ່າຍຄວາມຮູ້	3.93	0.59	ມາກ
i) ກາຮົດໃຊ້ຄວາມຮູ້ຮ່ວມກັນ	3.83	0.59	ມາກ
ຮວມ (ພຸດຕິກຣມກາຮ່າງແບ່ງປັນຄວາມຮູ້)	3.88	0.52	ມາກ

ຈາກຕາරັງທີ 5 ພວກເຮົາມີຄວາມຄິດເຫັນເກື່ອງກັນແນວໂນມກາຮົດພຸດຕິກຣມກາຮ່າງແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ອີງໃນຮະດັບມາກ ($M = 3.88$) ໂດຍກຸ່ມຕົວອ່າງ ມີຄວາມຄິດເຫັນເກື່ອງກັນແນວໂນມກາຮົດພຸດຕິກຣມກາຮ່າງແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ຮູ່ປະບົບຂອງ e) ກາຮົດເພຍແພວ່າຄວາມຮູ້ ອີງໃນລຳດັບໜຶ່ງໂດຍມີດ່າເນັ້ນຢືນຢັນຢູ່ສູງ ($M = 4.05$) ຮອງລົມມາຄືອງປະບົບຂອງ h) ກາຮົດແລກປ່າຍຄວາມຮູ້ ($M = 3.93$) ຕັດໄປປື້ນ g) ກາຮົດຄ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ($M = 3.87$) ຕາມດ້ວຍ d) ກາຮົດເກີບສະສົມຄວາມຮູ້ ($M = 3.86$) ຕ່ອດ້ວຍ i) ກາຮົດໃຊ້ຄວາມຮູ້ຮ່ວມກັນ ($M = 3.83$) ແລະ f) ກາຮົດຈັດແສດງຄວາມຮູ້ ($M = 3.71$) ມາເປັນລຳດັບສຸດທ້າຍ

น้ำสูปรัชญา บันกอกวิสทาร์ และโซโนเซย สุเวชวัฒนกุล / แนวการทำงานส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อกราโน้ตให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงบ้านความรู้.....

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติและพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

ตารางที่ 6 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติและพฤติกรรมการแม่ปันความรู้

ตัวแปร	KS B	ATB	SNB	PBC
พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้(KS B)	1.000			
ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB)	0.723**	1.000		
ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิด การปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB)	0.739**	0.688**	1.000	
ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุม	0.732**	0.664**	0.761**	1.000
พฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC)				

หมายเหตุ : ** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p<0.01$) และ* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p<0.05$)

จาก สมมติฐานข้อ 1 ที่ได้เสนอว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

เมื่อพิจารณาตารางที่ 6 พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อายุมากน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R = 0.723$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กัน

จาก สมมติฐานข้อ 2 ที่ได้เสนอว่าทัศนคติการคุ้ยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติ มีความล้มพังรื้อกับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

เมื่อพิจารณาตารางที่ 6 พบว่า ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R = 0.739$) ดังนี้นั่นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 คือ ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กัน

นั้นจะปรับเปลี่ยน บันทึกวิสัยทัศน์ และโฉมภัย สู่เวชวัฒนธรรม / แนวการทำงานส่งเสริมภาคบุคคลเพื่อการให้เกิดพยาธิกรรมการแบ่งปันความรู้....

จาก สมมติฐานข้อ 3 ที่ได้เสนอว่าทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

เมื่อพิจารณาตารางที่ 6 พบว่า ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R = 0.732$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 คือ ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยทักษะคณิตศาสตร์ที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถดถอยพหุคุณของตัวแปร

KSB	
ตัวแปร	Adj R ² = 65.2 (R = 0.816)
	Std. Error of the Estimate = 0.307
<hr/>	
ATB	.329**
SNB	.290*
PBC	.292*

หมายเหตุ : ** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.01$) และ* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$)

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยทัศนคติอันได้แก่ ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และทัศนคติ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ สามารถที่จะพยากรณ์ การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีได้ 65.2% ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้และปัจจัยทัศนคติ มีค่าเท่ากับ 0.816 และค่า ความคาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.307 โดยมีค่าล้มเหลวที่ความกดดันพหุคุณใน รูปแบบมาตราฐาน (β) เท่ากับ 0.329., 0.290 และ 0.292 ตามลำดับโดยสมการพยากรณ์จะได้ จากการวิเคราะห์ความกดดันพหุคุณ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 และ 0.05 นำมาเขียน เป็นสมการกดดันพหุคุณในรูปของคะแนนมาตราฐาน ได้ดังนี้

$$\text{KSB} = 0.329 \text{ ATB} + 0.290 \text{ SNB} + 0.292 \text{ PBC}$$

กนจูปรัชญา บันกทีวิสทร์ และโภคชัย สุเวชวัฒนกุล / แนวการการส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้.....

จากสมการผลลัพธ์คุณในรูปของคะแนนมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่า ถ้าทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้เพิ่มขึ้น 0.329 หน่วย ถ้าทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้เพิ่มขึ้น 0.290 หน่วย และถ้าทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้เพิ่มขึ้น 0.292 หน่วย

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถดถอยพหุคุณของตัวแปร จำแนกตามรูปแบบของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

ตัวแปร	KSBks	KSBkd	KSBke	KSBkt	KSBkex	KSBkc
	Adj R ² =					
	54.5	52.7	31.4	48.7	41.4	52.4
ATB	.310**	.097	.223	.324**	.313*	.391**
SNB	.105	.299*	.220	.255	.325**	.261
PBC	.404**	.396**	.210	.217	.071	.152

หมายเหตุ : ** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p<0.01$) และ * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p<0.05$)

เนื่องจากการจำแนกพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ตามรูปแบบของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ดังในตารางที่ 8 แล้ว แต่ละปัจจัยทางทัศนคติจะส่งผลให้เกิดรูปแบบของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1) พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเก็บสะสมความรู้ (KSBks) มีปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ด้านด้วยกัน คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) และทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC) โดยทั้งสองด้านสามารถที่จะพยากรณ์การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเก็บสะสมความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีได้ 54.5% ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และปัจจัยทัศนคติ มีค่าเท่ากับ 0.738 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.437 ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังนี้

1.1) ถ้าด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเก็บสะสมความรู้ (KSBks) เพิ่มขึ้น 0.310 หน่วย ตามสมการลดคงพหุคุณในรูปของคะแนนมาตรฐาน

1.2) ถ้าด้านทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเก็บสะสมความรู้ (KSBks) เพิ่มขึ้น 0.404 หน่วย ตามสมการดังอย่างดุลในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$\text{KSBks} = 0.310 \text{ ATB} + 0.404 \text{ PBC}$$

2) พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเผยแพร่ความรู้ (KSBkd) มีปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ด้านด้วยกัน คือ ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB) และทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC) โดยทั้งสองด้านสามารถที่จะพยากรณ์การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเผยแพร่ความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีได้ 52.7% ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณของ พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และปัจจัยทัศนคติ มีค่าเท่ากับ 0.726 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.427 ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังนี้

2.1) ถ้าด้านทศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรม การแบ่งปันความรู้ (SNB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเผยแพร่ความรู้ (KSBkd) เพิ่มขึ้น 0.299 หน่วย ตามสมการด้อยพหุคูณในรูปของคะแนนมาตรฐาน

2.2) ถ้าด้านทศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการเผยแพร่ความรู้ (KSBlkd) เพิ่มขึ้น 0.396 หน่วย ตามสมการดังดอยพหุคุณในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$\text{KSBkd} = 0.299 \text{ SNB} + 0.396 \text{ PBC}$$

3) พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการจัดแสดงความรู้ (KSBke) ไม่มีปัจจัยทางทัศนคติในที่ส่งผลหรือสามารถพยากรณ์การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการจัดแสดงความรู้ ได้อย่างมั่นยำถ้าคัญทางสถิติไม่ว่าจะเป็น ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB) หรือ ทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (PBC)

กนจูปรัชญา บันกทีวิสทร์ และโภคเชษฐ์ สุเวงวัฒนกุล / แนวการการส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้.....

4) พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการถ่ายทอดความรู้ (KSBkt) มีปัจจัยทั้ศนคติที่ล่วงผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ด้าน คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) โดยสามารถที่จะพยากรณ์การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการถ่ายทอดความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีได้ 48.7% ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และปัจจัยทัศนคติ มีค่าเท่ากับ 0.713 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.450 ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังนี้

ถ้าด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการถ่ายทอดความรู้ (KSBkt) เพิ่มขึ้น 0.324 หน่วย ตามสมการลดคงอย่างคูลในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$K_{SBkt} = 0.324 \text{ ATB}$$

5) พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการแลกเปลี่ยนความรู้ (KSBkex) มีปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ด้านด้วยกัน คือทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) และ ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB) โดยทั้งสองด้านสามารถที่จะพยากรณ์การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการแลกเปลี่ยนความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีได้ 41.4% ค่าสหลัมพันธ์พหุคุณของ พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้และปัจจัยทัศนคติ มีค่าเท่ากับ 0.643 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.459 ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังนี้

5.1) ถ้าด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการแลกเปลี่ยนความรู้ (KSBkex) เพิ่มขึ้น 0.313 หน่วย ตามสมการดังดอยพหุคณในรูปของคะแนนมาตรฐาน

5.2) สำ้าด้านทศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (SNB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการแลกเปลี่ยนความรู้ (KSBkex) เพิ่มขึ้น 0.325 หน่วย ตามสมการลดด้อยพหุคุณในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$\text{KSBkex} = 0.313 \text{ ATB} + 0.325 \text{ SNB}$$

6) พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการใช้ความรู้ร่วมกัน (KSBkc) มีปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ด้าน คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) โดยสามารถที่จะพยากรณ์การเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการใช้ความรู้ร่วมกันในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีได้ 52.4% ค่าสหลักษณ์พหุคุณของ พฤติกรรม

กลุ่มปรัชญา บันทึกวิชาการ และโซเชียล สิเวชวัฒนกุล / แนวการทำงานส่งเสริมภาระบุคคลเพื่อการให้เกิดพัฒนาการเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน

การแบ่งปันความรู้ และปัจจัยทัศนคติ มีค่าเท่ากับ 0.724 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.414 ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังนี้

ถ้าด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ (ATB) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้รูปแบบของการใช้ความรู้ร่วมกัน (KSBkc) เพิ่มขึ้น 0.391 หน่วย ตามสมการผลตอบ hồi帰ในรูปของมาร์ตรฐาน

$$K_{SBkt} = 0.391 \text{ ATB}$$

ອົກປະໄຍພລ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้มีการนำเอาผลจากการศึกษาวิจัยมาพิจารณาประกอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถอภิปัลย์ผลการศึกษาโดยแบ่งตามแต่ละปัจจัยทัศนคติ ที่มีความล้มเหลวหรือล่องลอยต่อการเกิดพุทธกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระ ดังนี้

ก้าวคนต่อไปด้วยการเปลี่ยนความรู้

การศึกษาวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เท่ากับ 0.723 ($R = 0.723$) และ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ของงานที่ว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งผลการศึกษาในวัดอุปประสงค์ข้อที่ 2 ที่แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้นั้นส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ($\beta = 0.329$) ซึ่งผลของการวิจัยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลมีทัศนคติทางบางด้านต่อการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นๆ มากเท่าใด บุคคลนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นอันหนักแน่นที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้น หรือในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีทัศนคติทางลบต่อการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นๆ มากเท่าใด บุคคลนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นอันหนักแน่นที่จะไม่ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น (Ajzen, 1991; 2002) ซึ่งผลของปัจจัยในงานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในงานของ Lin และ Lee (2004) Bock และ Kim (2002) Gagné (2009) Ryu Ho และ Han (2003) จากรูรัณ วิทยาจงไพบูลย์ (2552) รวมถึง ทาก้าง (2551) โชคชัย ปันเนท (2550) และจิตติพัฒนา พิชลมาดาพงศ์ (2548) เท่านั้น

ฉบับปรัชญา บันทึกวิชาการ แปล: โชคชัย อุ่นหัวตนบุตร / แนวการการสร้างเสริมทักษะด้วยก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้....

ทักษะด้วยก่อให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

การศึกษาวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ทักษะด้วยก่อให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เท่ากับ 0.739 ($R = 0.739$) ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดในตัวแปรทั้งหมด ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ของงานวิจัยที่ว่า ทักษะด้วยก่อให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และ พฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งผลการศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่แสดงให้เห็นว่า ทักษะด้วยก่อให้เกิดการปฏิบัตินั้นส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรม การแบ่งปันความรู้ ($\beta = 0.290$) ซึ่งผลของการวิจัยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่กล่าวว่า การที่บุคคลรับรู้ถึงบุคคลที่ตนเห็นเป็นแบบอย่างและสังคมรอบข้างเข้าให้ความสำคัญ และสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมนั้นๆ แล้ว บุคคลจะมีแนวโน้มในการเกิดพฤติกรรมนั้นๆ โดยคาดหวังว่าหากเขามีการทำพฤติกรรมนั้นๆ แล้วจะได้รับผลของการกระทำในทางบวก อย่างเช่น ได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลที่เขาเห็นเป็นแบบอย่างหรือสังคมรอบข้าง เมื่อจากเป็นบุคคลที่มีความสำคัญและมีความใกล้ชิดกับตัวเขา จึงมีอิทธิพลต่อการคัดลอกตามของเขาระหว่างวัยเด็กและวัยรุ่น ที่เข้าสู่สังคม เช่นเดียวกับเด็กในประเทศจีน ที่มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในงานของ Gagné (2009) Lin และ Lee (2004) Ryu และคณะ (2003) Bock และ Kim (2002) จากรูรัณ วิทยาจาริพนูลย์ (2552) วงศ์ วงศ์ ท้าวชัย (2551) โชคชัย บ้านเทศ (2550) และ จิตติพัฒน์ พิชญาราดาพงศ์ (2548) เช่นกัน

ทักษะด้วยก่อให้เกิดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้

การศึกษาวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ทักษะด้วยก่อให้เกิดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เท่ากับ 0.732 ($R = 0.732$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ของงานวิจัยที่ว่า ทักษะด้วยก่อให้เกิดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งผลการศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่แสดงให้เห็นว่า ทักษะด้วยก่อให้เกิดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมนั้นส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ($\beta = 0.292$) ซึ่งผลของการวิจัยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรม

ตามแผนที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลนั้นสามารถที่จะรับรู้ได้ว่าเขาสามารถที่จะควบคุมการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้มาก บุคคลก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นที่หนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมนั้นมาก ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลนั้นสามารถที่จะรับรู้ได้ว่าเขาไม่สามารถที่จะควบคุมการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้บุคคลก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นที่หนักแน่นที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้นมากเช่นเดียวกัน (Ajzen, 1991, 2002) ซึ่งผลของปัจจัยในงานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในงานของ Lin และ Lee (2004) Ryu และคณะ (2003) จารวรรณ วิทยาจารีพนูลย์ (2552) วงศ์ ทาช้าง (2551) และธิติพัฒน์ พิชญาราดาพงศ์ (2548) เช่นกัน

จากผลของทั้งสามสมมติฐานทำให้เห็นถึงความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณในหัวข้อของการจัดการความรู้และการแบ่งปันความรู้ในองค์กรธุรกิจโรงแรมที่ปัจจัยทั้งสามไม่ว่าจะเป็นทัศนคติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ และทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ กับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ที่ล้มพังซึ่ง ความกังวลของบุคลากรของโรงแรมที่จะต้องทำการแบ่งปันทักษะการดำเนินงานของตนเองในการจัดการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้นภายในโรงแรมของตน ซึ่งเกิดจากความไม่มั่นใจในศักยภาพของตนที่จะทำการแบ่งปันทักษะหรือความรู้ที่ตนมี หรือการที่หัวหน้างานจะทำการแบ่งปันความรู้ของตนก็ต่อเมื่อได้รับข้อตำหนิ หรือพบเจอความไม่ถูกต้อง หรือขั้นตอนการทำงานที่ไม่เหมาะสมของลูกน้อง ทำให้การแบ่งความรู้ที่เกิดขึ้นไม่ได้มาจากการดึงใจที่จะแบ่งปัน และได้รับความรู้เพียงล่วนหนึ่งของความรู้ที่เขามีเท่านั้น ซึ่งจะทำให้ไม่เพียงพอต่อการสร้างแรงจูงใจให้บุคคลได้บังคับบัญชาทำงานได้อย่างครัวเรือนต้น

ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมก้าวคนต่อเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษาสามารถเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมทักษณ์คิดเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี ที่จะนำไปสู่การลดการสูญเสียความรู้ที่ทางโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระต้องเผชิญจากอัตราการเข้า-ออกงานที่สูงของบุคลากรได้ว่า โดยหากโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีต้องการที่จะทำการส่งเสริมปัจจัยทักษณ์คิดที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนตนเองให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแล้ว ทางโรงเรียนจะต้องทำการส่งเสริมปัจจัยทักษณ์คิดด้านทักษณ์คิดต่อพุติกรรมการแบ่งปันความรู้มาเป็นอันดับแรก ตามด้วย การส่งเสริมปัจจัยทักษณ์คิดด้านทักษณ์คิดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพุติกรรม การแบ่งปันความรู้เป็นลำดับรองลงมา และการส่งเสริมปัจจัยทักษณ์คิดด้านทักษณ์คิดการค้อยตาม

กนจูปรัชญา บันกทีวิสทร์ และโภคเชษฐ์ สุเวงวัฒนกุล / แนวการการส่งเสริมภารศักดิ์เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้.....

บรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพุทธกรรมการแบ่งปันความมั่งคั่งเป็นลำดับสุดท้าย ตามความ
สะดวกด้านงบประมาณของโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี

รวมทั้งเมื่อทำการจำแนกพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้เป็นแต่ละรูปแบบแล้ว สามารถที่จะทำการบ่งชี้ได้ว่ารูปแบบใดบังอาจของพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ที่โรงเรียนควรจะเตรียมสภาพแวดล้อมในองค์กรหรือออกแบบการดำเนินงาน เพื่อรับรับพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในรูปแบบนั้นๆ ความคุ้มค่ากับแนวทางการส่งเสริมทักษะคิดแต่ละแนว โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ศักดิ์ด้านศักดิ์ต่อพุทธกรรมการแบ่งปันความรู้ ลั่นผลต่อต่อพุทธกรรมการแบ่งปันความรู้อยู่ 4 รูปแบบ คือ การใช้ความรู้ร่วมกัน การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการเก็บสะสมความรู้ ตามลำดับ เพราะฉะนั้นทางโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี จึงควรที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเกิดพุทธกรรมการแบ่งปันความรู้ แต่ละรูปแบบ

ปัจจัยทัศนคติต้านทัศนคติการคล้อยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรม การแบ่งปันความรู้ ส่งผลต่อต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้อยู่ 2 รูปแบบ คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการเผยแพร่ความรู้ ตามลำดับ เพราะจะนั่นทางโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีจึงควรที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้แต่ละรูปแบบ

ปัจจัยทัศนคติด้านทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรม การแบ่งปันความรู้ ส่งผลต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้อยู่ 2 รูปแบบ คือ การเก็บสะสมความรู้ และการเผยแพร่ความรู้ ตามลำดับ เพราะฉะนั้นทางโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรีจึงควรที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ แต่ละรูปแบบ

จากข้อมูลข้างต้นเมื่อนำมาผนวกกับการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ทำให้สามารถนำเสนองานแนวทางการส่งเสริมทักษัณติเพื่อค่อให้เกิดผลติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระ ในจังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นป้องกันและลดการสูญเสียความรู้ที่ทางโรงเรียนต้องเผชิญจากอัตราการเข้า-ออกงานที่สูงของบุคลากร ซึ่งถือได้ว่าเป็นคุณลักษณะเฉพาะของการดำเนินธุรกิจโรงเรียนได้ทั้งสิ้น 3 แนวทาง สามารถเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. แนวทางการล่งเติร์มที่ศนคติต่อพฤษติกรรมการแบ่งปันความรู้เพื่อก่อให้เกิดพฤษติกรรม การแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี โดยการสร้างพฤษติกรรมการ แบ่งปันความรู้จากกลุ่มการเมืองศนคติที่ดีและเป็นไปในทางบวกต่อการแบ่งปันความรู้ของศนคติ

และการแสดงถึงผลของการนำเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการอบรมการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้มาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ได้

2. แนวทางการส่งเสริมทัศนคติการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระในจังหวัดชลบุรี โดยการพัฒนาให้พนักงานมีประสบการณ์ตรงที่ประสบความสำเร็จในการแบ่งปันความรู้ และการฝึกฝนให้บุคลากรโรงเรียนมีความรู้ มีทักษะ (สมรรถนะ) หรือความสามารถในด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการแบ่งปันความรู้

3. แนวทางการส่งเสริมทักษะด้านคุณภาพด้วยตามบรรทัดฐานที่ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อพฤติกรรม
การแบ่งปันความรู้เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระใน
จังหวัดชลบุรี โดยการส่งเสริม สนับสนุน และการสร้างการรับรู้ของบุคลากรต่อบุคคลที่เข้าเท่านั้นเป็น
แบบอย่างและลังก์ครอบข้าง ในพฤษติกรรมการแบ่งปันความรู้ ผนวกกับผู้บริหาร หัวหน้างาน และ
ผู้นำในโรงเรียนจะต้องสร้างตนเองให้เป็นแบบอย่างหรือเป็นตัวอย่างที่ดีในการแสดงพฤติกรรม
การแบ่งปันความรู้ให้กับบุคลากร รวมทั้งควรที่จะส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังต่อการเริ่มสร้าง
และปลูกฝังพุทธิกรรมการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรในโรงเรียนด้วยการสร้างวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม
และบรรยากาศดีๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการแบ่งปันความรู้ รวมไปถึงการเปิดใจยอมรับฟังความ
คิดเห็น ให้คำยกย่องชมเชยเมื่อบุคลากรในโรงเรียนของเขางานดีๆ แสดงการแบ่งปันความรู้ที่เหมาะสมด้วย
ไม่เพียงเท่านี้ ควรจะมีการโน้มน้าวให้เหล่าบุคลากรทุกคนให้ความร่วงเมื่อกันในการแลกเปลี่ยนความ
รู้เพื่อสร้างบรรยากาศในฝ่ายงานมีการทำงานเป็นทีม และช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตในการศึกษาที่จำกัดในหลายๆ ด้าน ฉะนั้น หากมีผู้สนใจศึกษาวิจัยในลักษณะนี้ต่อไป ผู้วิจัยมีข้อแนะนำเพิ่มเติม ดังนี้

1) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนบุคลากรในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระของจังหวัดชลบุรี ดังนี้ การทำการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะมีการศึกษาวิจัยในจังหวัดอื่นๆ ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญหรือมีอัตราการเข้าออกงานในอุดสาಹกรรมโรงเร้มที่สูงใกล้เคียงกับจังหวัดชลบุรี ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างไปตามสภาพของแต่ละพื้นที่

2) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระโดยรวม ดังนั้น การทำการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะมีการศึกษาวิจัยโดยการลงรายละเอียดในแต่ละ ระดับโรงเรียน

ណัฐประชญา บันเกวสาก์ และโชคชัย สุเวชวัฒนถูล / แนวทางการสร้างเสริมทักษะคติเพื่อถอดรหัสพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้....

3) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการมุ่งเน้นในการศึกษาเฉพาะปัจจัยทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะมีการศึกษาในปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจจะส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้ในโรงเรียนบริหารงานแบบอิสระ

กิตติกรรมประกาศ

ขอบพระคุณความกรุณาและการอนุเคราะห์อย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย สุเวชวัฒนถูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาในการให้ความรู้ คำปรึกษา ดำเนินงาน ความเมตตาและข้อคิดต่างๆ รวมทั้งแรงสนับสนุน การให้ความช่วยเหลือ และกำลังใจจากครอบครัว และเพื่อนๆ ทุกคน ซึ่งเป็นแรงผลักดันช่วยให้การดำเนินการทำางานผ่านพ้นไปด้วยได้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในการพิจารณาคัดเลือกงานวิจัยชิ้นนี้ในการรับทุนสนับสนุนการทำและการตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

เอกสารอ้างอิง

กรรมการปักครอง. (ม.ป.ป.). รายชื่อโรงเรียน และสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาต. ค้นวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2558, จากส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย 3 สำนักการสอบสวนและนิติการ http://wangchaiya.dopa.go.th/certificate/thai_map.php

กองวิจัยตลาดแรงงาน. (2555.) การสำรวจการเข้า-ออกงานและความต้องการแรงงาน 2555 ค้นวันที่ 7 เมษายน 2557 จาก <http://www.mol.go.th/academician/news-1>

กองวิจัยตลาดแรงงาน. (2556). การสำรวจการเข้า-ออกงานและความต้องการแรงงาน 2556 ค้นวันที่ 7 เมษายน 2557 จาก <http://www.mol.go.th/academician/news-1>

กิรติ ยศยิ่งยง. (2550). การจัดการความรู้ในองค์การ และกรณีศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มิสเตอร์ ก็อปปี้ (ประเทศไทย) จำกัด.

จากรุรรณ วิทยาจาร์โนบลล์. (2552). การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ หัดการกองทุน ABC จำกัด. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต การศึกษาค้นคว้าอิสระ/Independent Study), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

นัฐชลธร์ กาญจนศิลปานนท์. (2554). แนวทางการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียน ระดับ 3 ดาวในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน The 4th International HR Conference 2011, กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.

นัฐชสรณ์ กาญจนคิล้านนท์. (2555). คุณภาพบริการ : ความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพบุคลากร ในธุรกิจโรงแรม. *วารสารส่งข่าวคุรินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 4(18).

ชาญชัย วงศ์สิรสวัสดิ์. (2552). การพัฒนากลยุทธ์ส่งเสริมการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต), สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร.

โชคชัย ปันเกศ. (2550). เจตคติด่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และการรับรู้การสนับสนุนจากการพยากรณ์พุทธิกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ จากการฝึกภาษาของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย (สำนักงานใหญ่) จำกัด. (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ การค้นคว้าแบบอิสระ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

โชคชัย สุวชาติวนกุล. (2556). *การจัดการความรู้ (Knowledge Management)*. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา การพัฒนาทุนมนุษย์ สำหรับธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ. กรุงเทพมหานคร: คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิจิพัฒน์ พิชญาราดาพงศ์. (2548). พฤติกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ของพนักงานศึกษาตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน : กรณีศึกษาริมทั่วไปซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน). (ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยานินพนธ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ต่อมา ประภัครณานท์. (2552). ปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีความพึงพอใจต่องานและองค์กรในธุรกิจ
โรงแรมในระดับ 4 และ 5 ดาวภายในกรุงเทพมหานคร. (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บดินทร์ วิจารณ์. (2547). การจัดการความรู้สู่ปัญญาภูมิปัญชิ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอ็กซ์เพอร์เน็ท จำกัด.

ปกรณ์ ลีมโยธิน. (2555). ตัวแบบสมการโครงสร้างขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจจะลาออกจากงานของพนักงานโรงแรมในประเทศไทย. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยสหศึกษาคริท. สงขลา.

ประสาสน์ นิยม. (2555). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแบ่งปันความรู้ขององค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศไทย.** (บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพมหานคร.

พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). การจัดการความรู้ : พื้นฐานและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอ็กซ์เพรสเน็ท จำกัด

ฉบับนี้เป็นภาษา บังกลาเทศ และเป็นภาษา อุรุพารบุตร / แนวทางการสร้างเสริมภัคคติเพื่อถือให้เกิดพฤติกรรมการเปลี่ยนความรู้....

พัชรินทร์ กีรติวนิจกุล; นิตยา ทวีชีพ และวรรณวิภา จัตุชัย. (2553). ความต้องการการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรธุรกิจโรงแรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมโรงแรม ในจังหวัดท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย. *วารสารวิจัย นสศ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1).

มิ่งสรรพ ขาวสอาด; นุกูล เครือฟู; อัครพงศ์ อันทอง และนิมิต นิมิตรเกียรติโภล. (2553). *ศักยภาพของอุตสาหกรรมโรงแรม ในจังหวัดท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย*. เชียงใหม่: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ.

วงศ์ ท้าว. (2551). *ปัจจัยที่นำพาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของพยาบาลในโรงพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาการจัดการความรู้*. (พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษาด้านคว้าอิสระ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ลินดา เพ่งสุวรรณ. (2550). *ประสิทธิผลของสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการประยุกต์พัฒนาในอาชญากรรม*. กรณีศึกษา นักศึกษาบริโภคภาคปกติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม)), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

ศูนย์บูรณาการพัฒนานมுนี iHDC. (2556). *มนุษย์เป็นทรัพย์สิน หรือ ทรัพยากรทรัพยากรณ์มนุษย์ ในธุรกิจโรงแรม*. ค้นวันที่ 4 เมษายน, 2557, จาก https://www.facebook.com/permalink.php?id=133230516687029&story_fbid=635364416473634

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2554, 19 กรกฎาคม). Road Map วิชาชีพท่องเที่ยว ไทย เตรียมพร้อมสู่เศรษฐกิจดิจิทัล รายงานอาชีวิน, มติชน ออนไลน์. ค้นวันที่ 04 เมษายน 2557, จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1310980045&grpid=&catid=02&subcatid=0200

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี. (2554). *รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดชลบุรี*. ชลบุรี: สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี กระทรวงแรงงาน ค้นวันที่ 7 เมษายน 2557 จาก <http://chonburi.mol.go.th/situation>

สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี. (2555). *รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดชลบุรี*. ชลบุรี: สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี กระทรวงแรงงาน ค้นวันที่ 3 มีนาคม 2557, จาก <http://chonburi.mol.go.th/situation>

กนัญฉัตร์ บันกอกสกอร์ อะปิคเซย์ สุเวชวัฒนาดุล / แนวทางการส่งเสริมทักษะคิดเชื่อถือให้เกิดพฤติกรรมการแบ่งปันความรู้....

สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี. (2556). **รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดชลบุรี.** ชลบุรี: สำนักงานแรงงานจังหวัดชลบุรี กระทรวงแรงงาน ค้นวันที่ 31 มีนาคม 2557, จาก <http://chonburi.mol.go.th/situation>

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2551). **เตือนภัยแนวโน้มสาขาธุรกิจบริการโรงแรมและภัตตาคาร.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2553). **ผลการศึกษาสถานการณ์ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดชลบุรี.** ชลบุรี: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). **การสำรวจการประกอบกิจการโรงแรมและเกสต์เฮาส์ พ.ศ. 2555.** กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

สุพัตรา สร้อยเพ็ชร์. (2553). **การจัดการการโรงแรม.** ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุวรรณ เหรียญเสาวภาคย์, จิรประภา อัครบวร, จาเรววรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร. (2552). **การจัดการความรู้.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

สุวรรณ วิริยะประยูร. (2555). **พฤติกรรมการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ตามแนวทางทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน.** ค้นวันที่ 3 มีนาคม 2557, จาก http://www.hss.moph.go.th/KM/upload_file/data1/hdd1.pdf

อารี หลวงนา. (2548). การจัดการความรู้ในการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ. **วารสารครุฑ์ศน,** 19(9), 30-52

References

- A problem shared: following in the footsteps of Marriott and Ritz Carlton. (2005). *Strategic Direction*, 21(5), 15-17. doi:10.1108/02580540510594002.
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational behavior and human decision processes*, 50(2), 179-211.
- Ajzen, I. (2002). Constructing a TPB questionnaire: Conceptual and methodological considerations. Retrieved 6 December 2557.
- Al-Alawi, A. I., Al-Marzooqi, N. Y., & Mohammed, Y. F. (2007). Organizational Culture and Knowledge Sharing: Critical Success Factors. *Journal of knowledge management*, 11(2), 22-42.
- Bock, G. W, & Kim, Y. G. (2002). Breaking the myths of rewards: an exploratory study of attitudes about knowledge sharing. *Information Resources Management Journal (IRMJ)*, 15(2), 14-21.
- Bock, G. W, Zmud, R. W., Kim, Y. G., & Lee, J. N. (2005). Behavioral intention formation in knowledge sharing: Examining the roles of extrinsic motivators, social-psychological forces, and organizational climate. *MIS quarterly*, 87-111.
- Cho, N. J., Li, G. Z., & Su, C. J. (2007). An Empirical Study on the Effect of Individual Factors on Knowledge Sharing by Knowledge Type. *Journal of Global Business & Technology*, 3(2).
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Dalkir, K. (2005). *Knowledge management in theory and practice*. United States of America: Elsevier Butterworth-Heinemann.
- Davenport, T. H., & Prusak, L. (1998). Working knowledge: Managing what your organization knows. *Harvard Business School Press, Boston*, MA.
- Department of Provincial Administration. (n.d.). List of hotels and the Enterprises had a Licensed. Retrieved 01/02/2015, from Order Maintenance Division III. Investigation and Legal Affairs Bureau. http://wangchaiya.dopa.go.th/certificate/thai_map.php (in thai)

- Drucker, P. F. (1988). The coming of the new organization. *Harvard business review on Knowledge Management*.

Gagné, M. (2009). A model of knowledge-sharing motivation. *Human Resource Management*, **48**(4), 571-589. doi: 10.1002/hrm.20298

Gill, J., & Johnson, P. (2002). *Research methods for managers*: Sage.

Hallin, C. A., & Marnburg, E. (2008). Knowledge management in the hospitality industry: A review of empirical research. *Tourism Management*, **29**(2), 366-381. doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.tourman.2007.02.019>

Hansen, T. M., Tierney, T., Prokesch, S. E., Nohria, N., & Cerny, K. (2004). *Creating a Strategy to Manage Knowledge* (ประพิ จรุณารถ & วีรวุฒิ มหาสนิท, Trans.). England: Harvard Business School Publishing.

Hopple, J., & Orhun, E. (2006). *Knowledge Sharing in a Community of Practice*. Paper presented at the International Conference on Human and Economic Resources.

Hsu, M. H., Ju, Teresa L., Yen, C. H., & Chang, C. M. (2007). Knowledge sharing behavior in virtual communities: The relationship between trust, self-efficacy, and outcome expectations. *International Journal of Human-Computer Studies*, **65**(2), 153-169. doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.ijhcs.2006.09.003>.

Institute Thailand Development Research. (2011, 19/07). Road Map of Tourism Worker for Thailand Preparing to ASEAN, matichon online. Retrieved 04/04/2014, from http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1310980045&grpid=&catid=02&subcatid=0200. (in thai)

Integrated Human Development Center. (2013). In hospitality Bussiness, Human is an assets or a resources in the hospitality business. Retrieved 07/04, 2014, from https://www.facebook.com/permalink.php?id=133230516687029&story_fbid=635364416473634. (in thai)

Kanjanasilanon, C. (2010). Human Resource Development Guidelines for Three Star Rated Hotels in Bangkok, Thailand. Paper presented at The 4th International HR Conference 2011, Bangkok, Thailand. (in thai)

សង្គមប្រជញ្ជាតិ ប៉ាណកវីសាទ់ និងចិត្ត សុវត្ថិភាព / និងការការសំរែកការអាជីវកម្មដែលក្នុងការបង្កើតរបៀបបង្ការទូទៅ....

- Kanjanasilanon, C. (2011). Service Quality: The Needs of Human Resource Quality Development in Hotel Business. *Songklanakarin Journal of Social Sciences & Humanities*, 4(18). (in thai)
- Kaosa-ard, M., Kruefoo, N., Unthong, A., & Nimitkeatkai, N. (2010). The potential of hotel industry in Major Tourist Destinations, Thailand. Chiang Mai: Public Policy Studies Institute. (in thai)
- Keyes, J. (2008). *Identifying the barriers to knowledge sharing in knowledge intensive organizations.* (Doctorate Doctoral dissertation), Northcentral University, Prescott Valley, Arizona.
- Kim, T. T., & Lee, G. H. (2010). Examining social capital and knowledge sharing as antecedents of service innovativeness and business performance in the hotel industry: an application of the resource-based view (RBV) theory. *Journal of Tourism Sciences*, 34(7), 13-36.
- Kim, T. T., & Lee, G. H. (2013). Hospitality employee knowledge-sharing behaviors in the relationship between goal orientations and service innovative behavior. *International Journal of Hospitality Management*, 34(0), 324-337. doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.ijhm.2013.04.009>
- Kim, T. T., Lee, G. H., Paek, S. Y., & Lee, S. G. (2013). Social capital, knowledge sharing and organizational performance. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 25(5), 683-704. doi:10.1108/IJCHM-Jan-2012-0010.
- Kirativinitgul, P., Thaweecheep, N., & Chathuchai, W. (2010). The Need of the Proficiency Development in Hotel Personnel of Rajabhat Universities in Bangkok. SDU Research Journal Humanities and Social Sciences, 7(1). (in thai)
- Labor Market Research Division. (2012). *The survey of Turnover and Labour Demand in 2012* Retrieved 07/04/2014, from <http://www.mol.go.th/academician/news-1> (in thai)
- Labor Market Research Division. (2013). *The survey of Turnover and Labour Demand in 2013* Retrieved 07/04/2014, from <http://www.mol.go.th/academician/news-1> (in thai)

ນັ້ງປຸງຂອງ ບັນຫວີສົກຮ່ວມເປົ້າ ສູວຂະພັນດຸລ / ແນວດການກ່ຽວຂ້ອງຄະດີເພື່ອກ່ອໄຫ້ເກີດພຸດທິດຮ່ວມການແປ່ງປັນຄວາມຮູ້....

- Liebowitz, J. (2001). Knowledge management and its link to artificial intelligence. *Expert systems with applications*, 20(1), 1-6.
- Limyothin, P. (2012). *The Structural Equation Model of Factors Influencing Intention to Quit of Hotel Staff in Thailand*. (Doctor of Philosophy Thesis), Prince of Songkla University, Songkla. Retrieved from <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/8845/1/365501.pdf> (in thai)
- Lin, H. F., & Lee, G. G. (2004). Perceptions of senior managers toward knowledge-sharing behaviour. *Management Decision*, 42(1), 108-125.
- Luangna, A. (2005). *Knowledge Management about Practical Knowledge Management*. Journal of Education Review, 19(9), 30-52. (in thai)
- National Statistical Office. (2012). *The 2012 Survey on Hotel and Guest House Businesses*. Bangkok: Ministry of information and Communication Technology. (in thai)
- Niyom, P. (2012). *Factors Affecting Knowledge Sharing of Large Business Firms in Thailand*. (Doctor of Business Administration Dissertation), Dhurakij Pundit University, Bangkok. (in thai)
- Office of the National Economics and Social Development Board. (2012). *THE ELEVENTH NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL DEVELOPMENT PLAN*. Bangkok: Office of the National Economics and Social Development Board. (in thai)
- Pengsuwan, L. (2007). *Effective of Printed Media in Promoting In-Building Energy Saving Behavior: A Case Study of Graduate Students of the National Institute of Development Administration (NIDA)*. (Master of Science (Environmental Management)), National Institute of Development Administration (NIDA), Bangkok. (in thai)
- Perez, J. R., & de Pablos, P. O. (2003). Knowledge management and organizational competitiveness: a framework for human capital analysis. *Journal of Knowledge Management*, 7(3), 82-91.
- Petersen, N. J., & Poulefelt, F. (2002). Knowledge management in action: A study of knowledge management in management consultancies. *Developing knowledge and value in management consulting*, 2, 463-490.

ນັ້ງປຶ້ງຂອງ ບັນກວ່າສາກົນ ແລະ ໂຄຫະຍ ສູວຂວັດນຖາ / ແນວກາງກາຮ່າງເສັ່ນກັບຄວາມເພື່ອດໍາໃຫ້ເກີດພາດຕິກຣມກາຮແບ່ງປັນຄວາມຮູ້....

Pichayathadapong, T. (2005). *Employees' Knowledge Sharing Behavior Based on the Theory of Planned Behavior Investigation: A Case Study of the Siam Cement Public Company Limited* (Master of Business Administration Thesis), Thummasat University, Bangkok. (in thai)

Prapatsaranon, T. (2009). *Factor Affecting Job Satisfaction: A study of Employees in Four and Five Star Hotel in Bangkok, Thailand.* (Master of Science Thesis), Thummasat University, Bangkok. (in thai)

Provincial Labour Office in Chonburi. (2011). *Report of labor in Chonburi.* Chonburi: Provincial Labour Office in Chonburi. Retrieved 07/04, 2014, from <http://chonburi.mol.go.th/situation> (in thai)

Provincial Labour Office in Chonburi. (2012). *Report of labor in Chonburi.* Chonburi: Provincial Labour Office in Chonburi. Retrieved 03/03, 2014, from <http://chonburi.mol.go.th/situation> (in thai)

Provincial Labour Office in Chonburi. (2013). *Report of labor in Chonburi.* Chonburi: Provincial Labour Office in Chonburi. Retrieved 31/03, 2014, from <http://chonburi.mol.go.th/situation> (in thai)

Punted, C. (2007). *Attitudes Toward Knowledge Sharing and Perception of Organization Support in Predicting the Knowledge Sharing Behavior: A Case Study of the Siam Cement (Lampang) Co., Ltd.* (Master of Science (Industrial and Organizational Psychology) Independent Study), Chiang Mai University, Chiang Mai. (in thai)

Riensavapak, S., Akaraborworn, C., Yodrakang, J. and Charoenwongmit, A. (2009). *Knowledge management.* Bangkok: Office of the Public Sector Development Commission Thailand. (in thai)

Romer, P. M. (1998). Two strategies for economic development: using ideas and producing ideas. *The strategic management of intellectual capital*, 211-238.

Ruppel, C. P., & Harrington, S. J. (2001). Sharing knowledge through intranets: a study of organizational culture and intranet implementation. *Professional Communication, IEEE Transactions on*, 44(1), 37-52.

ស្ថាបន្ទូរជក្សា ប៉ុណ្ណោះសិក្សា និងចិត្ត សុវត្ថិភាព និងការសំរួលការប្រគល់ពេលវេលា / នៃការការពារសំខាន់សំខាន់ដោយការផ្តល់ពេលវេលាដល់សម្រាប់ប្រើប្រាស់

- Ryu, S. W., Ho, S. H., & Han, I. G.. (2003). Knowledge sharing behavior of physicians in hospitals. *Expert Systems with Applications*, 25(1), 113-122. doi: [http://dx.doi.org/10.1016/S0957-4174\(03\)00011-3](http://dx.doi.org/10.1016/S0957-4174(03)00011-3)
- Sroyprich, S. (2010). *Hotel Management*. Khonkaen: Khonkaen University. (in thai)
- Suveatwatanakul, C. (2013). *Knowledge Management. Document for teaching in Human Capital Development for Tourism and Hospitality Businesses*. Bangkok: The Graduate School of Tourism Management. National Institute of Development Administration. (in thai)
- Teece, D. J. (2000). Strategies for managing knowledge assets: the role of firm structure and industrial context. *Long range planning*, 33(1), 35-54.
- Thachang, R. (2008). *Predicting factors of knowledge sharing among nurses in hospitals participating in knowledge management project*. (Master of Nursing Science (Nursing Administration) Independent Study), Chiang Mai University, Chiang Mai. (in thai)
- The Office of SMEs Promotion (OSMEP). (2008). *Warning of Trending toward Hotels and Restaurants*. Bangkok: The Office of SMEs Promotion (OSMEP). (in thai)
- The Office of SMEs Promotion (OSMEP). (2010). *The Results of Hotel Businesses Situation in Bangkok and Chonburi*. Bangkok: The Office of SMEs Promotion (OSMEP) Retrieved from <http://www.sme.go.th/SiteCollectionDocuments/White%20Paper/2552-new/chapter-7.pdf> (in thai)
- Vichienpanya, P. (2004). *Knowledge Management: Fundamentals and Applied*. Bangkok: Expernet Co., Ltd. (in thai)
- Vijaan, B. (2004). *Knowledge management in action*. Bangkok: Expernet Co., Ltd. (in thai)
- Viriyaprayoon, S. (2012). *Knowledge Sharing Behavior Based on the Theory of Planned Behavior*. Retrieved from http://www.hss.moph.go.th/KM/upload_file/data1/hdd1.pdf (in thai)
- Wickert, A., & Herschel, R. (2001). Knowledge-management issues for smaller businesses. *Journal of Knowledge Management*, 5(4), 329-337. doi:10.1108/13673270110411751

សង្គមប្រជញ្ជាតិ ប៊ូកវីសាទ់ និងចិត្ត សុវត្ថិភាព / និងការការសំរែនការប្រព័ន្ធឌើម្បីការប្រព័ន្ធផ្លូវការប្រព័ន្ធ....

- Witayakajornpaiboon, J. (2009). *Knowledge Sharing of ABC Asset Management Co., Ltd's Employees.* (Master of Business Administration Independent Study), Kasetsart University, Bangkok. (in thai)
- Wongsirasawat, C. (2009). *Strategic Development for Enhancing Knowledge Sharing of Personnel in Institutes under Jurisdiction of the Office of Vocational Education Commission.* (Doctor of Philosophy), King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok. (in thai)
- Yang, J. T., & Wan, C. S. (2004). Advancing organizational effectiveness and knowledge management implementation. *Tourism Management*, **25**(5), 593-601. doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.tourman.2003.08.002>
- Yang, J. T. (2004). Job-related knowledge sharing: comparative case studies. *Journal of Knowledge Management*, **8**(3), 118-126. doi: doi:10.1108/13673270410541088
- Yang, J. T. (2007). The impact of knowledge sharing on organizational learning and effectiveness. *Journal of Knowledge Management*, **11**(2), 83-90. doi: doi:10.1108/13673270710738933.
- Yang, J. T. (2010). Antecedents and consequences of knowledge sharing in international tourist hotels. *International Journal of Hospitality Management*, **29**(1), 42-52. doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.ijhm.2009.05.004>
- Yosyingyong, K. (2007). *Knowledge Management in Organization & Case Study.* Bangkok: MisterKopy®. (in thai)